తీక్షణ

ఘర్షణ! తరతరాలుగా.... యుగ యుగాలుగా స్త్రీపట్ల సాంప్రదాయపు విలువల నిబంధనల గిరిగీసి. వెళ్ళనే ఎరవేసి మగవాడికి సేవలు చేయిస్తూ.. స్వేచ్ఛాయుత భావ వాయువులను పీల్చుకోనివ్వని సామాజిక కట్టుబాట్లకు. స్త్రీ అంటే ఏమిటో. ప్రేమను ప్రేమంటే ప్రేమంటే ఏమిటో తెలుసుకున్న ఒక స్త్రీ మానసిక సరోవరంలో నెలువడుతున్న భావ తరంగాలకు.... మధ్య ఘర్షణ! మానసిక సంఘర్షణ! 'అరుణ'లో ఆలోచనలకు, ఆచారాలకు మధ్య జరిగే మానసిక సంఘర్షణ!

'అరుణ, రాజేంద్ర భార్య!' అన్న భావం అరుణలో భావసంచలనాన్ని రేపుతోంది. అరుణ ఇంజనీరు భార్య! అయితేనేం....

"ఎంత భార్యనయితే మాత్రం నాకు నేనుగా ఆలోచించుకోకూడదా? నా భావాలను, నా డైరీలో రాసుకోకూడదా? నాకిష్టమైన పనిని నేను సహితం చేయకూడదా? సహానుభూతి కోసం నాకిష్టమైన వ్యక్తితో కనీసం మాట్లాడకూడదా!...." అరుణలో ఆవేశం! రాజేంద్ర ఎంత 'హార్ష్'గా ప్రవర్తించాడో....

"మాట్లాడొద్దూ అని చివరిసారిగా చెబుతున్నా" అన్నాడు ఆవేశంగా ఆ ఇంజనీరు.

"ఏం.. ఎందుకు మాట్లాడకూడదు? మాట్లాడతాను." అంది రోషంగా ఇంజనీరు భార్య. అరుణ.

"వద్దూ అంటున్నాను...."

"మాట్లాడుతానూ అంటున్నాను.."

"చెప్పేది నీకే...."

"అది నాకు బాగా తెలుసు...."

"నీ భర్తగా చెబుతున్నాను. వినక పోతే...."

"ఏం ... వినకపోతే...."

"ఏంరా ఇడియట్? నేను నీ భర్తని...."

"కావొచ్చు." అందో లేదో అరుణ, అరుణ చెంపను తడుము కొంది. తర తరాలుగా ఉంటున్న పురుష అహంకారం. స్త్రీపైని అధికృత ఒక్కసారిగా ఉరిమింది. చెంప చెళ్ళు మెరిసింది. ఫలితంగా అరుణ చెంపలపై కన్నీరు కురిసింది!

ఆ కన్నీళ్ళలోనూ. తనే గుర్తొచ్చాడు. అరుణకు. తన కళ్ళలోనే అనురాగపు అనుభూతుల్ని, ఆత్మీయతా సంకేతాల్ని పంపే - తనే .... కార్తీక్!

ఎన్. సంజీవ్

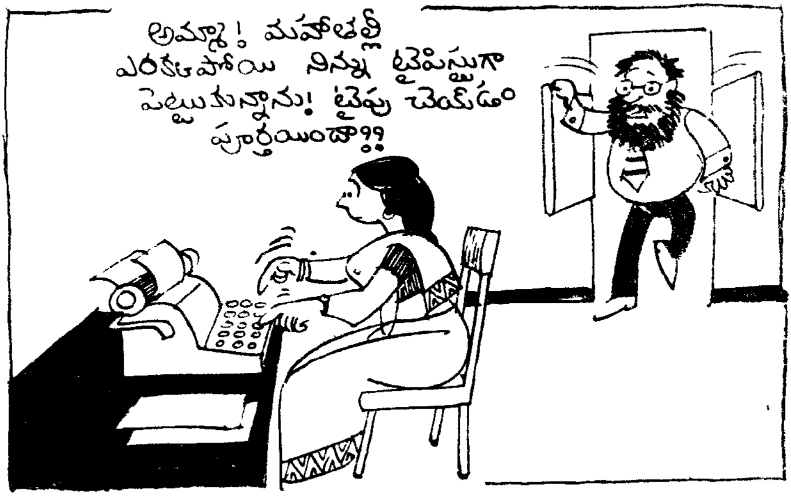

"కార్తీక్.., స్త్రీ స్వతంత్రం గురించి, స్త్రీకి ఇవ్వాల్సిన స్వేచ్ఛ గురించి.. స్త్రీ మనోభావాలు మగాడి ఆ కృత కింద. ఎంతగా నలిగిపోతున్నాయో.. స్త్రీ బానిసత్వం ఎంత ఉన్నతస్థాయిలో ఉందో.... నీకుమల్లే. ఈ రాజేంద్ర ఒక్కసారి.... ఒక్కసారి ఆలోచిస్తే ఎంత బావుణ్ణు !"

"కార్తీ....! నాకోసం సర్వమూ వొదులుకుంటానన్నవాడివి.... ఆ పరువూ - మొహమాటాన్నీ వొదులుకోలేవా ? రాజేంద్రను చూస్తే యెందుకు భయం ? యెందుకు బాగుండదనుకోవడం ? నా కోసం రావూ.... నీకోసం చూస్తూ.. రాజేంద్రనెలా భరిస్తున్నానో. మరి నువ్వో..., నాకోసం ఏద్వడం లేదూ.... పిచ్చి. రేపు వొస్తావుగా.."

అరుణలో ఏదో ఆశ : కార్తీక్ వొస్తాడన్న ఏకైక ఆశ !

ఆశనే.... నిరాశా నిస్పృహల్తో సత-మతమవుతున్న వ్యక్తికి ప్రాణం పోస్తుంది. వసివాడుతుందన్న జీవన లతికను చివురింపజేస్తుంది.

అరుణ, కన్నీళ్ళు తుడుచుకొంటో.. వెక్కిళ్ళద్చుకుంటో బెడ్ రూంలో కెళ్ళి.... మంచంపై మేను వాల్చింది.

పైన ఫాను రెక్కలు.... మూడూ వొకటై.... వొకటే తిరుగుతున్నట్టు వడిగా తిరుగుతున్నాయ్.

అరుణ ఆలోచనలూ.... వడివడిగా తిరుగుతున్నాయ్-ఫ్యాను రెక్కలమల్లే. వివిధరకాల వ్యక్తులు వివిధ మన

తత్వాల వ్యక్తులు. సమాజంలో తిరిగే టప్పుడు అంతా మామూలుగానే. ఏమాత్రం మా ర్పు కన్పించకుండా మనుషుల్లా సభ్యప్రపం చంలో చలామణీ అవుతారు—

వాళ్ళంతా. వాళ్ళవాళ్ళ ఇంట్లోకెళ్ళ గానే.... మొహమాటపు ముసుగులొన్ని తీసి.... గదియవేయగానే తమ ఇల్లే ఓ లోకమయినట్లు ఆ మగాడే రాజైనట్టు.... తన ఇష్టమున్నట్టు భార్యపై పిల్లలపై అధికారం చెలాయిస్తారు! అదే పని స్త్రీ ఎందుకు చేయలేక పోతుంది? కనీసం ఆ అధికారాన్ని ఎందుకు ధిక్కరించలేక పోతుంది? చివరికి.... నేను సహించి ఏం చేస్తు న్నాను.... భర్తనే స్థానానికి.... మెడలో పుస్తె మంగళసూత్రానికి బందీ.... స్వేచ్ఛ లేశమయినా లేకుండా.... నా ఇష్టాన్ని లేశమాత్రమైనా ప్రదర్శించ కుండా.... పంజరంలో పక్షిలా విలవిల లాడుతున్నాను. నాకు స్వేచ్ఛ ఎప్పుడు? నా రాత్రి వచ్చేదెప్పుడు?.. అప్పుడే.. నేను నిజంగా బ్రతికినదాన్నవుతాను. అబద్ధపు బ్రతుకులు నాకు బ్రతకాలని లేదు. రాత్రీ.... తొందరగా వచ్చెయ్ వూ.. రాత్రీ...."

అరుణ ఆలోచనల కంతరాయం కలిగింది. రాజేంద్ర కంఠంతో! "చూడూ.... ఆఫీసుకెళ్ళి అరగంటలో

100ml బాటిల్లు కొని

87 పైసలు ఆదా చేసుకోండి

'క్రివేణి' ఇంకు

ఇప్పుడు లాభకరమైన ప్యాకింగులో
100ml పాలిథీన్ బాటిల్సులో దొరుకుచున్నది.
100ml బాటిలు 1కి వెం రు. 2.80
60ml బాటిలు 1కి వెం రు 2.20

(స్థానిక పన్నులు అదనం)
వినియోగదార్ల లాభమునకుగాను ప్రకటించుచున్నాము.

తయారు చేయువారు :

కృష్ణవేణి ఇంకు ఫ్యాక్టరీ

751, తిరువత్తియూరు హైరోడ్, మద్రాసు-600081

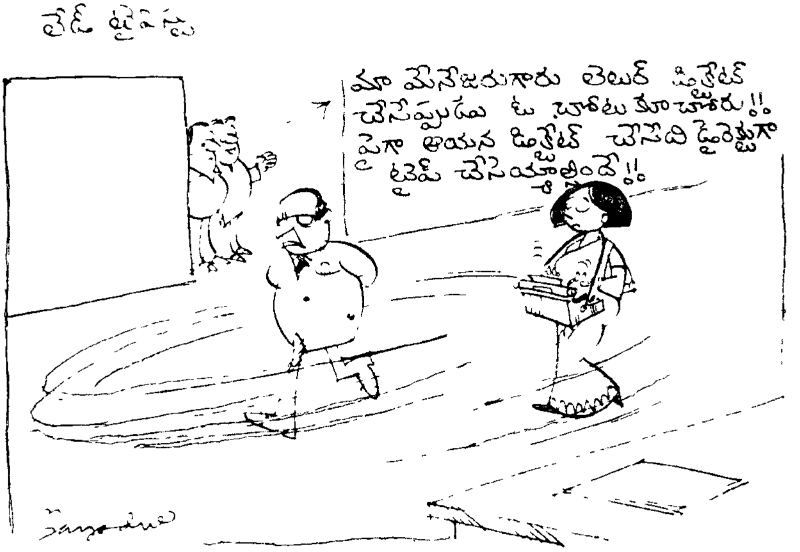

వస్తాను.... గడియవేసుకో....!"

'........' అరుణ మౌనం !

"నీకే చెప్పేది.... వినిపిస్తుందా.... గడియవేసుకో...." ఫ్యానుపై ఆఫీసర్‌లా అధికారపూర్వకమైన ఆర్డర్ జారీ చేసినట్లు చెప్పి, బూట్లు టకటక లాడిస్తో— వెళ్ళిపోయాడు !

అరుణ, నిస్సత్తువగా అలానే ఉండిపోయింది, పెద్దమీద. మళ్ళీ తన మనో వీధిలో కార్తీయే కన్పిస్తున్నాడు.

'కార్తీ.... అసలెందుకు కలిశావు ? ఆరోజు.... అంత సేపూ మాట్లాడి ఉత్తినే వెళ్ళక నాలో ఆశలు పుట్టించి.... నన్ను నీలో ఇముడ్చుకొంటావో.... నన్నెందుకు నీ వశ్యురాల్ని చేసుకున్నావ్..' అరుణ ఆ రోజు గురించి.... నెమరువేసుకొంటోంది.

ఆ సాయంత్రం.. అరుణ తలంటు పోసుకుని, కార్తీక్ స్నేహం గురించాలోచిస్తో... ఫ్యానుగాలికి కురులారబోసుకుంటో.... కిటికీనుండి బయటున్న చామంతుల్ని.... దూరంగా కన్పిస్తున్న తంగేడు పూలను చూస్తో... కరంటు తీగపై ఒకదాని నోట్లో మరొకటి నోరుపెట్టి.... సరసమాడుతో పలవరిస్తున్న పిట్టకల్ని చూస్తోంది.

అలా.... తనకిష్టమైన దృశ్యాల్ని.. తన స్వేచ్ఛా భావ మనో వీధుల్ని.... రాజేంద్ర వుంటే చూడ్లేదు. పుత్తినే, వానేపు నుంచుని, వానేపు కూర్చొని

వచ్చిన వాళ్ళందరికీ కాఫీలు తయారు చేసి.... పనిమనిషితో పంపించాలనే పనికే సరిపోతుంది.

ఆ సాయంత్రం రాజేంద్ర టూర్‌లో ఉన్నాడు ! ఏదో క్యాంప్‌కెళ్ళాలని, నాలుగు రోజులవరకూ రావడం కుదర్దని, ఐదవనాడు వొస్తానని అన్ని జాగ్రత్తలూ చెప్పి వెళ్ళాడు.

ఆ నాల్గు రోజులూ ఎలా గడపాలా అన్న ఆలోచన ఎప్పుడూ రాలేదు. అలా బయటికి చూస్తో— పరవశిస్తున్న వేళ.... '..........' కాలింగ్ బెల్ మ్రోగింది, సున్నితంగా !

'అలా' మ్రోగించంటే.... కార్తిక్ వొచ్చాడా....' అనుకొంది అరుణ. 'కార్తికవస్తే బావుణ్ణు' అనుకొంటుంటే, 'నే వచ్చానోయ్....' అన్నట్టు మళ్ళీ అదే లయలో బెల్ మ్రోగింది.

అరుణ మనసంతా స్నేహమయపు మేఘాలు కమ్ముతోంటే.... ఆ హృది పురివిప్పిన నెమలవుతోంటే.... తలుపు తీసింది.

చిర్నవ్వుతో.. మందహాసం చేస్తో.. గుమ్మంలో కార్తిక్ ! అరుణ కళ్ళలోకి రోతునా.... దీక్షగా చూస్తో.... 'రానీవా....' అన్నట్టు కనుబొమ్మల్ని పైకెత్తుతో.... చిర్నవ్వుతో కార్తి !

'రా.... !' పెదిమలనలా కదిలించి, తలనలా పంకించి, లోపలికి పిల్చి, గడియవేసింది.

'అర్ణా..!' ఏగొంతులో ఉంటుందా తమకం ?

'వూ.....' దగ్గరగా వొచ్చింది అరుణ

'..........' చేరువయిన రెండు హృదయాల్లోంచి.... పెల్లుబికి వొస్తున్న అనురాగపు వెల్లువ.... యెలా వెలువడేది ?

హృదయపు లోతుల్లోకి.... తమకంతో.., తమాలతలు పెనవేసుకోబోతో.... వద్దనుకొంటో; పందేహపడుతోంటే- ఆ తనువుల తపనకు ఉపశమనమేది ?

కార్తి....' మోవికి మోవినానించి, కళ్ళల్లో కళ్ళనుంచితే కన్పించేది శూన్యం ! ఆ శూన్యమే వలపు చూపులకు గమ్యం.

'సువ్వొస్తావని.... యెంతగా చూశానసుకున్నావ్....' అరుణ అరమోడ్పు కళ్ళతో.... పెదిమలు సన్నగా గొణుకుతున్నాయ్.

ఆ పెదిమల్లో కలిసిపోవాలని కార్తిక్ తపన....కోరిక చొరవ తీసుకోవడం లేదు. కాని.... ఆ పెదిమల్లోనే కాలిపోవాలనుకొనే కోరిక !

'ఆ' విషయాలు ఆడవాళ్ళు బాగ గ్రహించగలరు. అరుణా గమనించింది. తనకూ కార్తి కావాలి.

[illegible] కిస్ మి. ఇఫ్ యు [illegible] ఆ ఎరుపుచీరట్లో అరుణ [illegible] నవ్వుతున్నాయ్. కైపుతో!

కార్తీక్.... పొదివిపట్టుకొన్నాడు, ఒడుపుగా. [illegible].... ఆ సుకుమారపు వేళ్ళతో కలబడ్డాయ్.

కార్తీక్ పెదిమలు.... అరుణ పెదిమల దగ్గర.... శ్వాసిస్తున్నట్టు అలా తాకీ తాకనట్లు తాకుతోంటె....

'ష్—' అరుణ, పెనవేసింది.... కార్తీక్ పెదిమల్ని! కార్తీక్.... ఆ పెదిమల్లోనే.... ఎంత తేనో!

'కార్తీ....' తలను పైకి లేపి. [illegible] చేసేసి.... హత్తుకుంది.

ఆ నిబిడ్డుప్రణయ సామ్రాజ్యంలో.... ఆనంద డోలికల్లో.... నిశ్శబ్దంగా.... కార్తీక్ తలను తన వక్షానికి అప్పగించింది.

'ఏమ్ పిచ్చి.... పిచ్చి!' అరుణ తీయగా మూలిగింది. కార్తి తలను పైకి లాక్కుంది. తన మోముపైకి!

'ఏయ్.... రేపు నీ డైరీలో యేం రాసుకుంటావ్....' అరుణ ప్రశ్న!

'ఊ....' కార్తీక జవాబు.

'ఏయ్ [illegible]....' తనను కుదిపింది.

'సుస్వప్నం [illegible]....' [illegible] ప్రకటించాడు.

'[illegible]....!' [illegible] వంకర్లు తిప్పుతో.... తలను దూరంనెట్టి.... మళ్ళీ లాక్కుంది.

అదే ప్రేమ మహాత్మ్యం! వొద్దని పించినా మళ్ళీ కావాలనిపిస్తుంది.

జుట్టు సవరిస్తో.... 'అమ్మో.... ఇంత జుట్టే....' జుట్టునొదిలి పెది మల్ని....! పెదిమలొదిలి .... హూ "చిన్న పిల్లాడివి...." ఉడికించింది. శ్వాస తీస్తో!

కార్తీక్ ఎదపై తలవాన్చింది. యెంతతృప్తి.... ఆ వదనంలో!

కార్తీక్ కళ్ళలోకి చూస్తో.... అను రాగ సంకేతాల్ని పంపిస్తోంది.

కార్తీక్, ఆమె కురులను సవరిస్తో.. బుగ్గలను తడిమాడు.... తమకంగా! రాత్రి రెండు కావొస్తోంటే.... కునుకు తీయాలనుకున్నారు.

"అర్జా.... ఇలా రాత్రి వొకదగ్గరే వొకే పక్క మీద పడుకున్నామని తెల్సిన యెవరైనా.... మనమధ్య 'అదేమీ' లేదంటే నమ్ముతారా....?" కార్తీక్ అంతరంగం!

ఉషోదయ మవుతోంటే.... తను వెళ్ళిపోయాడు - జూనియరింజనీర్. కార్తీక్!— అరుణ పెదిమలపై చిర్నవ్వు విరిసింది.... ఆ రోజు.... ఇంకా మదిలో మెదుల్తుంటే!

'తలుపేసుకోలేదేం?' రాజేంద్ర కఠినంగా ప్రశ్నించేసరికి వాస్తవంలోకి వొచ్చింది.

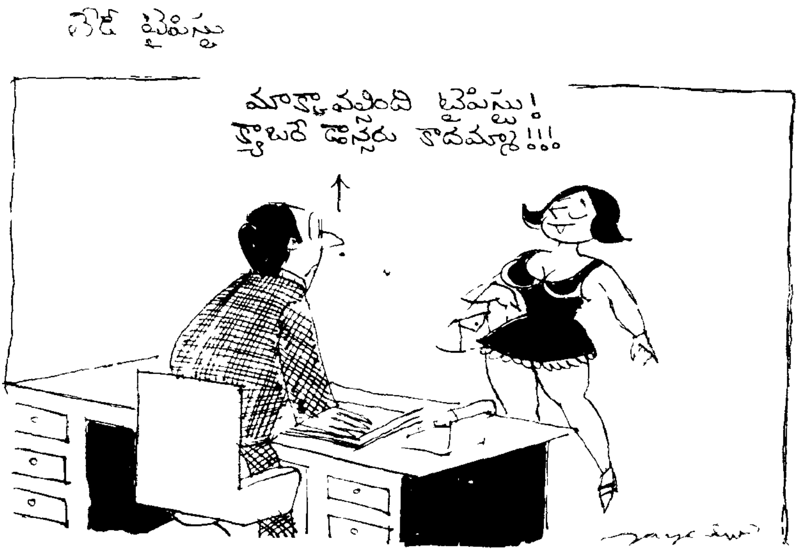

ఆ మర్నాడే తెలిసింది. కార్తీక్‌ను ట్రాన్స్‌ఫరయిందని. అది రాజేంద్రనే చేయించాడని. అరుణలో ఆలోచనల మేఘాలు –

"రాజేంద్రా. కార్తీకంటే ఎందు కింత కోపం. నన్ను ప్రేమిస్తున్నాననా? ప్చ్. అప్పుడు నిన్నెంతగా ప్రేమించాను. నువ్వు మాత్రమే నన్ను శాసించగలవను కొన్నాను. నిన్ను మాత్రమే ప్రేమించగలననుకొన్నాను. కాని.... నేనేం చేయను? కార్తీ కనిపిస్తే.. చూడకుండా వుండలేను. మాట్లాడకుండా వుండడం నా మనసుకి చేతకాదు. ఏం చేసున్నాను.. వొద్దంటే విను మనసు. ప్రేమనంతా ఆ కళ్ళల్లో కేంద్రీకరించేసి నాలోకి లోతుగా చూస్తోందే... ఇక్కడిన్నించి వెళ్ళిపొమ్మని నా పెదిమలతో కాసి స్తావ్? ఎలా తప్పించుకోను? మాపై అనుమానమొచ్చి.. నన్ను శాసించ లేనని తెల్సి తనను ట్రాన్స్‌ఫర్ చేయించావు కదూ.... నెలకే పోయిన బాబుని. కార్తీ పోలికలని... కార్తీ వాడనని అపోహపడి అలా చేశావు గదూ." వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తోంది బాబు గుర్తొచ్చి.

అరుణ తొలి చూలాయిగా ఉన్నప్పుడు.. మనసులో కొత్తగా ప్రేమ భావాన్ని నింపిన కార్తీక్ గురించే ఎప్పుడూ ఆలోచిస్తుండేది. బహుశా. దాని ప్రభావమేనేమో.. బాబుకి పోలికలన్నీ కార్తీక్‌వే! మెసలేరని ఆ ముద్దు పిల్లటి పాత్రైన ఆ

నొక్కుల జుట్టు.... కార్తిదే చాయన చాయ!

'రాజేంద్రా.... అతడు నీ బాబే తెల్సా....' అరుణ ఏడుస్తోంది. ఓ వైపు కార్తి వుత్తరాలు.... మరోవైపు రాజేంద్రపైని ప్రేమ.... చివరికి మనసుని రాయి చేసుకొని కార్తిక్‌కు ఉత్తరం రాసింది, "ప్లీజ్, నన్ను మర్చిపో! నేను.... ఒక్క రాజేంద్రనే ప్రేమించగలను...."

వుత్తరం పోస్ట్ చేసినా.... కార్తి గుర్తొస్తున్నాడు. అరుణకు రాజేంద్రపై ప్రేమ యెలా తగ్గింది? రాజేంద్రనే ప్రేమించగలననుకున్న అరుణకు కార్తిక్‌పై యెందుకుంది?

మళ్లీ కార్తిక్‌పై మనసు మళ్లించిన కార్తిక్ ఉత్తరం....

"నీ జ్ఞాపకాల కౌగిట....

నీ ఎదద వాకిట..

నీ చూపుకోసం వీక్షిస్తో....

నీ పల్కరింత కోసం నిరీక్షిస్తో....

నుంచున్న నన్ను....

తరిమి కొట్టాలని చూడకు

కూరిమి లేదని అనకు....

'నీ కోసం రాలేనని' నీవన్నా

నీ కోసం నేనున్నాననే నా తనువును తట్టిచూడు...

అణువణువునూ అడిగిచూడు....

ఏ వంటాయో—"

ఇంకేమీ రాయలేదు, ఆ వుత్తరంలో! వరుసగా....

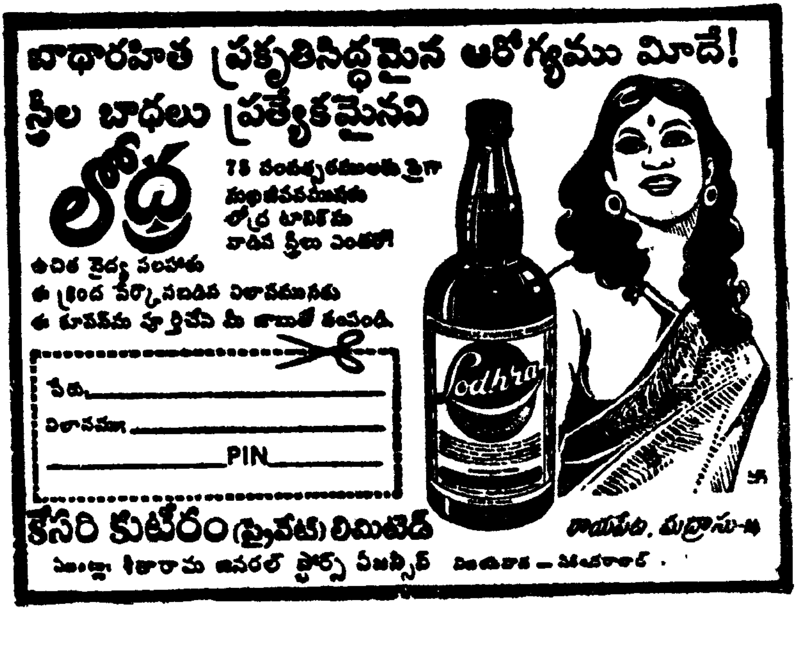

రాకూడదూ.... కనీసం, నా కళ్ళకు ఒక్కసారి కన్పిస్తే....

దిల్ మే తుఝె బిఠాకే.... కర్ యూంగా మై బంద్ ఆంఖే.... పూజా కరూంగా తేరీ....——

అరుణ మనసును తీయగా కోస్తో.... ఆ ఉత్తరాలు. రోజురోజుకీ రాజేంద్ర ఆదరణ సన్నగిల్లుతోంది.... అరుణ ఇక భరించలేదు.

స్త్రీ మనసు చలించిందా.... స్థాన భ్రంశం కావడం తటస్థించిందా? దాన్నెవరూ ఆపలేరు. యెన్ని శక్తుల్నుపయోగించైనా!

అరుణ వెళ్ళిపోయింది. 'చలం' పుస్తకం విప్పి రాజేంద్ర టేబుల్‌పై పెట్టి.... రాజేంద్ర చూస్తున్నాడా అండర్‌లైన్డ్ పేజీని.... "స్త్రీలు ప్రేమిస్తారు, సమ్మగ్రంగా: కాని, ఎప్పుడో ఒకప్పుడు.... ఎవరో కొత్తవారి మీద నిలపరాని ప్రేమ కల్గుతుంది, వారికి. వారి హృదయాలు యెవరికోసం చెయ్యబడ్డాయో.... అటువంటి వారిని కలుసుకొంటారు. అపుడు.... ఆ మహాగ్నిలో పూర్వపు ప్రేమ.... నీతి, విశ్వాసమూ అన్నీ దగ్ధమవుతాయి. యెవరూ ఆపలేరు. కొన్ని బైటికొస్తాయి.... కొన్ని...." రాజేంద్ర నిట్టూర్చాడు.

('నీ' కోసం)

★ ★

! ! !

చిన్నప్పుడు-
తెల్లగా, పోతపోసిన అద్దంలా
వున్న
ఆకాశాన్ని చూసినా-
ఇంకా తెల్ల వారీ తెల్లవారక
ముసుపు
తియ్య తియ్యగా
నిశ్శబ్దం మీద శబ్దాన్ని చెక్కే
పిట్టల్ని చూసినా-
రాత్రంతా మంచులో తడిసి
లే ఎండలో మెరుస్తో
ముగ్ధంగా వూగుతోన్న గడ్డి
పోచల్ని చూసినా
ఎంత ఆనందం!!!-
ఇప్పుడో;
శూన్యంగా, వెలితిగా ఆకాశం.
మెదడుని పొడుస్తున్నట్టుగా
పిట్టల అరుపులు
అశ్రు బిందువుల్తో తడిసి
బిరుసెక్కిన కనురెప్పల్లా
ఆ గడ్డి పోచలు.........

పావని